

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണം ഒരു അധിക സത്സാരമായാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. സ്വാഖ അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ തുടരും.

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാഖയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 18A

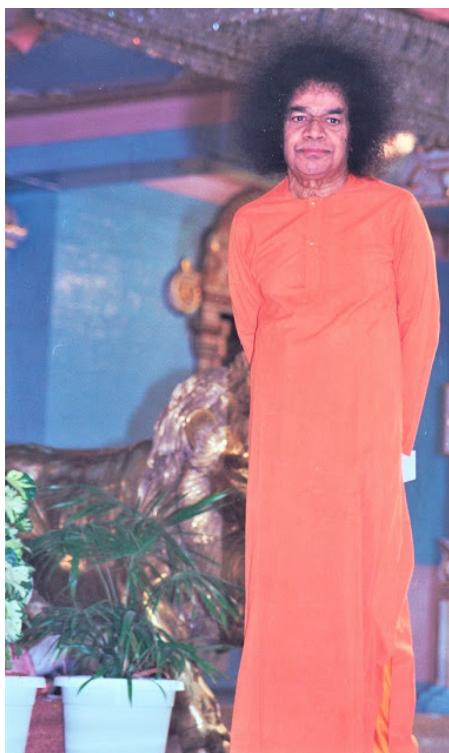
ഫെബ്രുവരി 20, 2003

ഓം.... ഓം.... ഓം....

നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സായിരാം!

ഗവാർഡ് പാദാരവിനങ്ങളിൽ പ്രസാമങ്ങളോടെ,

പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ!

ഈ നാം 2001 ഫെബ്രുവരിയിലെ തെലുങ്ക് സനാതനസാമൈയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേവന്തതിലുടെയാണ് കടന്നുപോവുക.

2001 ഫെബ്രുവരിയിലെ തെലുങ്ക് സനാതനസാമൈയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്

ആയിരങ്ങൾ ഇൻഡ്രവു

നമുക്കരിയാം, സ്വാമിയുടെ ദർശനം ഓരോരുത്തതിലും അതിശയകരമായ പ്രഭാവമാണ് ഉണ്ടാക്കുക. സ്വാമിയെ നാം കാണുന്ന നിമിഷം, നമ്മൾ ഉള്ളജ്ജസ്വലരായി, ഉത്സാഹഭരിതരായി അനുഭവപ്പെടുന്നു, നാം ചലനാത്മകരാവുന്നു. ഇതേപോലെ, വളരെ നീണ്ട കാലത്തേക്ക് ഭൗതികദർശനം കിട്ടാത്തപ്പോൾ, നാം വിരഹവേദനയും അനുഭവിക്കുന്നു. വളരെ ഏകാന്തരായും ഒറ്റപ്പുടവരായും, ശാരീരികമായിപ്പോലും ദുർബവ

ലരായും നമുക്ക് തോന്തുന്നു. സ്വാമി ഓരോ ദിവസവും വൈകുന്നേരത്ത് വരാന്തയിൽവച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളോടും അധ്യാപകരോടും സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നോൾ, അതൊരു ‘കൂട്ട് ഇന്ത്രിവു’ ആയി നമുക്ക് കരുതാം. അവിടുന്ന് ഒരേ സമയത്ത് ആയിരങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്രിവു നൽകുകയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും പ്രഭുവിനെ ദർശിക്കുന്നു, ആയിരങ്ങൾ പ്രഭുവിനെ കേൾക്കുന്നു, എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനം കിടുന്നു. ഈതു ശരിയല്ല? തീർച്ചയായും, ഏറിയോ കുറഞ്ഞോ, അതൊരു ‘കൂട്ട് ഇന്ത്രിവു’തന്നെ!

പ്രഭുവിനെ ആത്മാവിൽ അറിയുക

അവിടുത്തെ പൊതു പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കുപൂരം, ഇത്തരത്തിലുള്ള, സ്വാമിയുടെ സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുവഴി, നമുക്ക് പ്രഭുവിനെ ആത്മാവിൽ അറിയുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കും. നാം പ്രഭുവിനെ ആദ്യാത്മികമായി മനസ്സിലാക്കും, അത് അവിടു നിനെ ആദ്യാത്മികമായി അനുഭവിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ അന്തിമമായി സഹായിക്കും. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഗവാനെ, നാം ആരോടാണോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ ആ പ്രിയപ്പെട്ട ഇംഗ്രേസ് അനിയേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അവിടുനിനെ അറിയാതെ, നാം വെറുതെ അവിടുത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് വെറും യാദ്രതികവും ആവർത്തനവിരസവും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ, നാം അവിടുനിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും എന്നിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, നമുക്കെതിരെ ഫലം അനുഭവവേദ്യമാവും. അതാണ് വളരെ നാളുകൾക്കുമുന്ന് ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ പറയ്ക്കുന്നത്: ഒരുവൻ അവൻ ആരാധിക്കുന്ന ഇംഗ്രേസ് അനിയണം.(തെലിശി രാമചന്ദ്രൻ...)

St. Thyagaraja (1767 – 1847)

നാവിന്റെ അടിമ- ജീവിതം പാശാഖയിൽ

അനും വൈകുന്നേരം ഭഗവാൻ ആരോഗ്യത്തപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനാണ് മുതിർന്നത്. നാം മെലിഞ്ഞെന്ന്, ഒരുപാടിയവരാവണം എന്ന് അവിടുന്ന് അരുളുകയുണ്ടായി. നമുക്ക് അമിത ഭാരം തോന്തിക്കുടാ. ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിനുശേഷം ഉടനടി നമുക്ക് എണ്ണിൽക്കാനാവണം, നാം നമ്മുടെ ശരീരത്തെ വലിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയാണെന്ന് നമുക്ക് തോന്തിക്കുടാ.

അവിടുന്ന് വീണ്ടും പറഞ്ഞു, ചില ആളുകൾക്ക് വളരെ തടിച്ച ശരീരം ഉണ്ടാവും, പക്ഷെ കാലുകൾ മെലിഞ്ഞതാവും. അവരുടെ കാലുകൾ ശ്രോഷിച്ചതാണ്, എന്നാൽ അവരുടെ

ശരീരം പുഷ്ടിയും ഔദ്യാപം ദുഃഖം കൂടാവും. ദുർബലമായ തുണ്ണുകളുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പോലെയാണ് അത്തരമാരുടെ ശരീരം എന്നാണ് ബാബു പറഞ്ഞത്: കെട്ടിടം ഏതു സമയത്തും നിലംപൊത്താം. അത്തരം ശ്രോഷിച്ച കാലുകൾക്ക് ശരീരത്തിന്റെ കനത്ത ഭാരം താങ്ങാനാവില്ല, അത് ചില പ്രോശ് വാതത്തിനും സന്ധിപ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആളുകൾ തടിച്ച ശരീരമുള്ളവരാകാതെ, അധിവാ പൊന്നുതടിയരാവാതെ നോക്കണം.

സ്വാമി അരുളി, “നാം നമ്മുടെ നാവിന്റെ അടിമയായിത്തീർന്നാൽ, ജീവിതം ഒരു പാശ്വസ്ത്വവാക്കും.”

എനിട് ഭഗവാൻ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനാരംഭിച്ചു. ഇരുപത്തിയഞ്ചോ മുപ്പതോ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, ഭഗവാൻ ആദ്യാപ്രദേശം സംസ്ഥാനത്തിലെ ഇന്ത്യ ഗ്രാമം വരി ജില്ല സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു. ശരിക്കും അവിടുന്ന് ആ ജില്ലയിലെ ഓരോ ശ്രാമവും സന്ദർശിച്ചിരുന്നു.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്കറിയുമോ, അതു ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ കാറിലാണ് എല്ലായിടത്തും പോയിരുന്നത്. കാർ നിരവധി പട്ടണങ്ങളിലും കടന്നുപോവേണ്ടിയിരുന്നു, നീം യാത്രയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വിശ്വസിച്ചാലുമില്ലകിലും, യാത്രയിലുടനീളം ഞാൻ

ഒരു വകയും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.”

പിന്നെ ഭഗവാൻ ഒരിക്കൽ അവിടുത്തെ ദൈവരായിരുന്ന റഹിമിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. അവിടുന്ന് റഹിമിന് പഴങ്ങൾ നൽകുമായിരുന്നു, അയാൾക്കുവേണ്ടി പാടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു എന്ന് സ്വാമി പറഞ്ഞു. രാത്രിയിൽ വേണ്ടിയോടിക്കുവേണ്ടി അയാൾ ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുന്ന് അയാളോട് കമകളും പറയുമായിരുന്നു.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അയോദ്രോട് തമാഴകൾ പറയുക പതിവായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ റഹിം, നീ മുൻസിറിലും ഞാൻ പിൻസിറിലുമാണ്. കാർ സ്പീഡുക്കു സ്പോൾ, കുലുക്കമെല്ലാം എനിക്കാണ്, നിനകളില്ല.”

വിശ്വാമിത്രൻ രാമനോടും ലക്ഷ്മണനോടും സംരക്ഷണം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു

അനന്തരം ഭഗവാൻ രാമാധനത്തപ്പറ്റി സാംസാരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. രാമനും ലക്ഷ്മണനും കമയിലെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങളാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. വിശ്വാ

മിത്രമഹർഷി, താൻ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു യപ്പത്തത്തിന് സംരക്ഷണമേകുന്നതിനായി രണ്ട് സഹോദരരന്മാരും വനത്തി ലേക്ക് തനിക്കൊപ്പം വരണ്ണമെന്ന് അഭിലാഷിക്കുകയുണ്ടായി. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്ന മഹർഷിമാരെയും ഔഷികളെയും സദാ ആക്രമിക്കുന്ന രാക്ഷസമാർ നിരന്തരയുള്ള വനമായിരുന്നു അത്. തനിക്ക് സ്വയം അവരെ വധിക്കാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടല്ല വിശ്വാമിത്രൻ രാമലക്ഷ്മണരുടെ സഹായം തേടിയത്, നേരേരമറിച്ച്, ധാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ ഒരാളെയും ഹിംസിച്ചുകൂടാ എന്നതിനാലാണ്. അതായിരുന്നു നിഷ്ഠ. അതിനാൽ, വിശ്വാമിത്രൻ കൂട്ടികളുടെ പിതാവായ ദശരഥമെന്ന സമീപിച്ച് അനുമതിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയോട് ആരാത്തു, “അല്ലെങ്കിൽ ദശരഥാ, അങ്ങയുടെ രണ്ട് പുത്രരു രെയും എനിക്കൊപ്പം അയയ്ക്കുക.”

ദശരഥൻ കരയാൻ തുടങ്ങി, “അങ്ങയ്ക്കൊപ്പം അവരെ അയയ്ക്കുന്നതിന് എനിക്ക് കഴിയില്ല. ഈ കൂട്ടികൾ ഏറെ നാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിരേറ്റുമ്പോൾ തപസ്സിരേറ്റുമ്പോൾ മലമായി ഉണ്ടായതാണ്, എനിക്ക് അവരെ പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നതാണ്.”

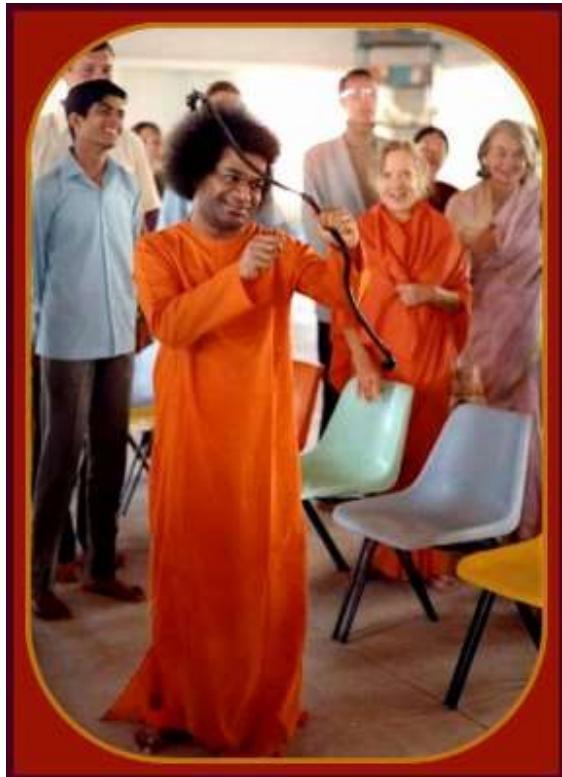
വിശ്വാമിത്രൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അല്ലെങ്കിൽ രാജാവേ, ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നും ചെയ്യുമെന്ന് അങ്ങേ എനിക്ക് വാക്കു തന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ അങ്ങയ്ക്ക് ആ വാക്ക് തെറ്റിക്കാനാവില്ല.”

ദശരതമൻ പറഞ്ഞു, “അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാമിത്രാ, ദയവുചെയ്ത് എൻ്റെ രണ്ട് കൂട്ടികളെ വെറുതെ വിട്ടാലും അവർ തീരെ ചെറിയ കൂട്ടികളാണ്-ഈളം പെപതങ്ങൾ. അവരെക്കു ടാതെ എനിക്ക് ജീവിക്കാനാവില്ല. ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കൊപ്പം വരാം. അങ്ങയുടെ യജത്തെതെ ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.”

അപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു, “ഈവിടെ നോക്കു ദശരതാ, സത്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും ദേഹം ബെടിയുകയും ചെയ്ത ആളുകളുണ്ടായിരുന്ന കുലമാൺ നിന്മേൽത്. ഈപ്പോൾ നീ നിന്റെ വാക്ക് തെറ്റിക്കുകയാണോ?”

ഇപ്പകാരം, തനിക്കൊപ്പം രാമലക്ഷ്മണമാരെ അയച്ചേ മതിയാവു എന്ന് വിശ്വാമിത്രൻ നിർബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം ഈതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു, “അല്ലെങ്കിൽ രാജാവേ, അങ്ങയ്ക്ക് എന്തുതെറം മമതയാണ് ഉള്ളതെന്ന് എനിക്കുറിയില്ല. രാമനും ലക്ഷ്മണനും സ്വന്തം പുത്രമാരാ സെന്ന് അങ്ങു കരുതുന്നു; പകേഷ, അവർ ആരാബന്ന് അങ്ങ് അരിയുന്നില്ല. വാസ്തവാതിൽ അവർ ദിവ്യരാണ്. രാമൻ ഈഉശ്വരൻതെ നേയാണ്. അതിനാൽ, അങ്ങന്തിനാണ് പേടിക്കുന്നത്? അവർ കേവലം അങ്ങയുടെ പുത്രമാരാബന്ന് അങ്ങന്തിനാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്?”

ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, തന്റെ യജത്തും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി, രണ്ട് കൂട്ടികളെയും തനിക്കൊപ്പം വന്നതിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുന്നതിൽ വിശ്വാമിത്രൻ അവസാനം വിജയിച്ചു.

ക്ഷേണകരമായ ഒരു നടത്തയ്ക്കുശേഷം സന്ധ്യ അടുത്തപ്പോൾ, വിശ്വാമിത്രൻ രണ്ടു സഹോദരമാരെയും അരിക്കേതെക്ക് വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “രാമാ, ലക്ഷ്മണാ, നോക്കു, രാത്രി വേഗം വരുന്നു, ചുറിലും രാക്ഷസമാരുണ്ടാവും. അവർ നിങ്ങളെ

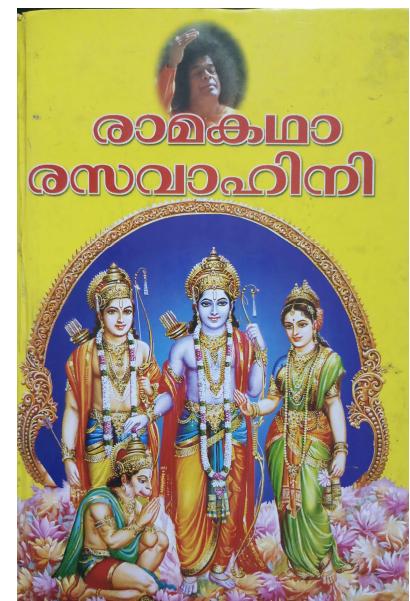
കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചേക്കും. രാക്ഷസമാരെ ഇവിടെനിന്ന് ഓടിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമെിളച്ചിരുന്നേ മതിയാവു.”

“നിങ്ങൾ രാജകുമാരമാരാണ്, ചക്രവർത്തിയുടെ കൂട്ടികളാണ്, വിലപിടിപ്പുള്ള സ്വാദിഷ്ഠം മായ ഭക്ഷണമാവും നിങ്ങൾ ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക, അതു പക്ഷേ ഈ വനത്തിൽ ലഭ്യമാവി സ്ഥി. അതിനാൽ, എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടികളേ, തൊൻ നിങ്ങളെ രണ്ടു വിദ്യകൾ പരിപ്പിക്കാം: ഒന്ന് ബഹുയും മറ്റൊര് അതിബഹുയും. ഈ രണ്ട് വിദ്യകളും രാത്രിയിൽ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞ് ഇരിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളെ സഹായിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ഭക്ഷിക്കേണ്ടിയും വരില്ല, എന്തുകൊണ്ടൊന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വിശപ്പ് നഷ്ടമാവും. ആയി വേണ്ടാ.”

വിശ്വാമിത്രൻ മായാദ്ധ്യം

അനന്തരം ഗവാൻ പറഞ്ഞു, “വിശ്വാമിത്രൻ എപ്പകാരമാണ് ഭേദിക്കപ്പെട്ടത് എന്നി യുമോ? മുന്പ് അദ്ദേഹം ദശരമനോട് പറഞ്ഞു, ‘അവർ കേവലം അങ്ങയുടെ പുത്രമാരാണെന്ന് അ[] ഞങ്ങളിനാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? രാമൻ ഈശ്വരനാണ്.’ പിന്നീട്

അതെ വിശ്വാമിത്രൻതന്നെ, വനത്തിൽ രാക്ഷസമാരുണ്ടാ വുമെന്നും അവർ ആക്രമിച്ചേക്കുമെന്നും അതിനാൽ താൻ രണ്ട് വിദ്യകൾ പരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും കൂട്ടികളോട് പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ, അവർ ദിവ്യരാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, മറ്റാരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹമത് മരകുന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ സാധാരണക്കാരായ ബാലമാരായി കരുതി അവരെ പരിപ്പിക്കാനായി മുതിരുന്നു.”

അതിനാൽ, മഹർഷിമാരെയും ഔഷ്ണികളെയും കൂടി വരത്താക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്ക് പ്രബുലമാണ് മായ. ഈതുപോലെ, ചിലപ്പോഴാക്കെ ബാബു ദൈവമാണെന്ന് നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതെ, എന്നാൽ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് നാം ചിന്തിക്കുന്നു, “തൊൻ കഷ്ടപ്പെടുകയാണെന്ന് അവിടുന്ന് അറിയുന്നുണ്ടാവുമോ? അവിടുന്ന് എൻ്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ വാസ്തവമായും അറിയുന്നുവോ? എൻ്റെ വിസ ഉടനെ തീരാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവിടുന്നിന് അറിയാമോ? എൻ്റെ മടക്ക ടിക്കറ്റ് ഉറപ്പായോ ഇല്ലയോ എന്ന് ഗവാന് അറിയാമോ?” നമ്മൾ പ്രഭുവിനെ സംശയിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഈനി, കുറച്ചു കഴി

യുനോൾ അവിടുന്ന് വീണ്ടും ഭഗവാനാവുന്നു: “അവിടുന്ന് എൻ്റെ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യേകം ക്ഷപ്ല്ലു; അവിടുന്ന് എന്നോട് അതു പറഞ്ഞു, ഈതു പറഞ്ഞു, ഓരോനും അവിടുന്ന് കാണിച്ചുതന്നതുപോലെയാണ് സംഭവിച്ചത്.”

അതുകൊണ്ട്, ഇവയോക്കെ മായയുടെ അമവാ മതിഭ്രമത്തിന്റെ പ്രഭാവമാണ്.

പ്രഥമ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭ്രാം: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)